

[Ragnhild Andersen.]

i høj Grad, at den højtærede Socialminister vil mene, at den Revision, der blev gennemført i Sommer, skulde være et tilstrækkeligt Argument for ikke at yde Rentemodtagerne den af mit Parti foreslaaede Haandsrækning. Jeg vil gerne sige til den højtærede Socialminister, at om end han var tilfreds med Forslaget i Sommer, saa har mit Parti ikke paa noget Tidspunkt anerkendt, at det var en tilstrækkelig Revision, der blev gennemført, tværtimod har vi gjort opmærksom paa ved den Lejlighed, at paa visse Omraader maatte vi i Rentemodtagernes Interesse vende tilbage til særlige Hjælpeforanstaltninger.

Jeg finder Anledning til at gentage, hvad vi allerede sagde dengang, Loven blev gennemført, at selv nok saa smukke Regnskaber — som jo ogsaa den højtærede Minister fremdrog her i Tinget — ikke bringer mere Brød i Skabet til Rentemodtagerne. Det blev sagt under Debatten i Gaar om Rabatkortene, at det er uskikligt at opføre Resultaterne af Folkeforsikringslovens Revision. Jeg er glad ved, at den højtærede Socialminister i hvert Fald ikke sagde noget saadant, for det er efter min Mening ikke rigtigt. Naar den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti siger, at man, netop fordi man ikke kan se Virkningerne af Loven, ikke kan gaa ind for Forbedringer til Rentemodtagerne, er det ikke rigtigt. Man ved, hvad Rentemodtagerne faar, og heldigvis for Rentemodtagerne har den højtærede Socialminister været forudseende nok til ikke at henlægge Brændstillægget til Udbetaling ved Juletid — som af det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen omtalt i Gaar —, men saaledes at det er udbetalt, Efterbetalingerne har i de allerfleste Tilfælde fundet Sted, og det Beklædningstillæg, der skal udbetales senere, ligger jo paa en ganske bestemt Højde, som man kender. Det er altsaa muligt i Dag at bedømme Virkningerne af Loven. Det eneste Omraade — den højtærede Socialminister var ogsaa inde paa det —, hvor der kan være Usikkerhed, er med Hensyn til Udbetaling af Raadighedsbeløbet og Udnyttelsen af Huslejetilskuddet, og her vil jeg sige med det samme, at det er en Kendsgerning, at Vanskelighederne ved at faa udnyttet Raadighedsbeløbet uden Tvivl er større i Dag, fordi man paa dette Omraade har snævre Grænser at gaa efter, det skal kun kunne udbetales i ganske uforudselige Trangstilfælde.

Man ved altsaa i Dag, hvor meget Grundbeløbet er, man ved, hvor meget Beklædningstillægget og hvor meget Brænd-

selstillægget udgør. Det skal ikke bestrides, at Grundbeløbet er forhøjet i Sommer, og at Brændsels- og Beklædningstillæggene blev gjort til faste Tillæg, men man maa ikke glemme — og det vil jeg bede den højtærede Socialminister heller ikke glemme —, at man i Løbet af Sommeren, og oven i Købet i Forbindelse med Gennemførelsen af den nye Lov, tog med den ene Haand, hvad man gav Rentemodtagerne med den anden.

Vi kan tage et gammelt Ægtepar fra en Købstadkommune. Under den gamle Lov fik de 135 Kr. 25 Øre i maanedlig Rente; hertil fik de gennem en lang Aarrække de i Gaar omtalte Rabatkort, det vil sige mindst 10 Kr. om Maaneden — der var jo Kommuner, der gav mere, i Retfærdighedens Interesse kan man vist sige; ydermere fik et saadant gammelt Ægtepar gennem de senere Aar Smørrabatkort, der gav dem smaa 3 Kr. om Maaneden; desuden blev i en Række Kommuner Raadighedsbeløbet fuldt udnyttet med 15 pCt., det vil sige ca. 20 Kr. ekstra om Maaneden, og hertil kom saa de Eengangstillæg, der fra Juli 1945 til Juli 1946 gav et gammelt Ægtepar en skattefri Indtægt paa ca. 28 Kr. om Maaneden. Naar man lægger disse Tal sammen og sammenligner dem med de 163 Kr. 75 Øre, som nu er den maanedlige Rente for et Ægtepar i Købstæderne + Brændsel og Beklædning + de 5 pCt. af Raadighedsbeløbet, om hvilket man ikke ved, om det bliver udnyttet, og regner man saa ydermere med de 5 pCt. i Huslejetillæg, som Loven aabner Mulighed for nu saa vel som tidligere, saa bliver Resultatet, at det gamle Ægtepar faar hele 35 Kr. 60 Øre mindre om Aaret efter 1. Juli 1946, end de fik i Aaret fra 1. Juli 1945 til 1. Juli 1946.

Hertil kommer ydermere, som jeg allerede har været inde paa, at Kommunerne, i hvert Fald en hel Del Kommuner, ikke i samme Grad som tidligere udnytter det 5 pCt.s Raadighedsbeløb fuldt ud. Naar man saaledes ved, at et meget stort Antal af vore gamle, et meget stort Antal af dem, som ikke har andet end Renten at falde tilbage paa — og det er Flertallet af Rentemodtagerne —, er blevet ringere stillet end i det Aar, der gik forud, saa forstaar man, at de er alt andet end begejstrede.

Den højtærede Socialminister nævnte i Gaar, at han havde modtaget en hel Række Takkebreve fra Rentemodtagere. Nu er det vel ikke alle sammen Takkebreve, der kommer ind fra Rentemodtagere; jeg hører ogsaa til dem, der af og til faar Breve fra Rentemodtagere, og jeg har faaet et fra en gammel Rentemodtager i Viborg. Han skriver her